

[Kolbjørn.]

gældende Ordning bør gøres saa effektiv som muligt, saaledes at samtlige Tekstilvarer bortset fra rene Erstatningsvarer i det store og hele kommer ind under Rationeringen, og saaledes at Mærkerne kommer til at passere gennem de enkelte Led i Omsætningen, og at der bør sikres en Produktion af de kvalitetsmæssig bedste Tekstilvarer. Det er vor Opfattelse, at den Fortrinsret, som de gældende Bestemmelser hjemler, bør opretholdes, indtil man kan paaregne, at de paagældende Befolkningsgrupper har faaet dækket deres Mærkeantal. Det maa være Ordningens Hensigt, at disse Befolkningsdele, hvis Behov gennemsnitlig maa anses for mest paatrængende, ikke blot faar en formel tidsbegrænset Fortrinsstilling, men faar den reelle Mulighed for først at dække sig. Vi har intet Ønske om, at Fortrinsretten opretholdes længere, end denne Betragtning gør det nødvendigt.

Selv om enhver Grænse vil blive draget saadan, at Forskellen mellem den sidste, der er under den, og den første over den kun vil være ringe, og derfor den Kritik, som er nævnt af den højtærede Minister, kan rettes mod enhver Afrænsning, er vi dog ganske klar over, at der er andre Medborgere, som nu ligger over denne Grænse, der har Brug for snarest at kunne dække sig ind, og som maaske i Krigsaarene slet ikke laa over denne Indtægtsgrænse.

Imidlertid er det saaledes, at Tekstilsforsyningerne ikke ordnes blot ved en Forlængelse af Fortrinsretten. Det afgørende er at faa sikret en Produktion af Varer af en ordentlig Kvalitet. Vi ønsker derfor, at Produktionen med alle hensigtsmæssige Midler bliver fremmet mest muligt, saa der skabes Adgang for alle til snarest at købe ind.

Idet jeg paa mit Partis Vegne betoner disse Ønsker om at gøre Tekstilordningen saa effektiv som muligt, at drage Omsorg for, at det er de bedste Kvaliteter, som fremstilles, at opretholde Fortrinsretten, indtil dens Maal er naaet, og først og fremmest at søge Produktionen fremmet mest muligt, vil jeg gerne sige, at det er vor Opfattelse, at denne Sag rummer en Række Problemer, som det vil være ønskeligt at faa nærmere belyst. Jeg vil derfor gerne forbeholde mig paa et senere Tidspunkt at foreslaa Forhandlingerne afbrudt og Forslaget henvist til Behandling i et Udvalg.

Elin Appel: I det jeg i øvrigt henviser til den højtærede Handelsministers Udtalelser, vil jeg gerne tilføje som yderligere

Begrundelse, at de Personer, der nu falder ind under Tekstilordningen, ingenlunde alle er Personer, hvis Indtægt altid har ligget under den nævnte Grænse, der omtrent vil svare til Sygekassegrænsen. Ifølge Oplysninger fra Direktoratet for Sygekassevæsenet er Antallet af bemidlede steget fra 9 370 i 1939 til 41 300 i 1944, det vil sige fra 4,3 til 17,4 pro mille. Det betyder, at ca. 32 000 Personer var mindrebemidlede, dengang der var Varer, og derfor næppe har kunnet forsyne sig særlig godt, men siden har faaet flere Penge, men saa ikke har kunnet købe Varer. Tillige er under Krigen 39 700 Personer tilbageført til Sygekassen fra Fortsættelseskasserne. Disse har altsaa været over Sygekassegrænsen, dengang der var Varer, og har formodentlig da kunnet forsyne sig nogenlunde og er først siden kommet under den. Jeg anfører dette for at vise, hvor urimelig en Grænse altid maa blive over for dem, der ligger lige omkring den, hvilket ogsaa maa øge Betænkkelighederne ved en Forlængelse.

Oda Christensen: Mit Parti har med Velvilje set paa, at de økonomisk daarligst stillede i vort Samfund har faaet Lejlighed til at supplere deres uden Tvivl sparsomme Beholdninger af Tekstilvarer. Den famøse Sygekassegrænse spøger jo stadig, selv om det er en kendt Sag, at mange af de Mennesker, der har en Indtægt, der ligger umiddelbart over denne Grænse, er lige saa vanskeligstillet med Hensyn til Tøj som de, der ligger under. I Særdeleshed har det været vanskeligt at skaffe Tøj til de Børn, der nu er imellem 15 og 18 Aar, og som har udviklet sig baade i Højde og i Drøjde i den Tid, hvor man ikke har kunnet skaffe Tøj til dem paa anden Maade end ved Omsyning o. lign. Jeg skal give et Eksempel: en Tjenestemand har fem Børn, deraf fire Drengene, som, da Krigen brød ud, var henholdsvis 14, 12, 10 og 9 Aar, og en lille Pige, der paa det Tidspunkt var 2 Aar. Sønnerne er jo nu efterhaanden blevet voksne og er imellem 180 og 190 cm høje; af den Grund vil enhver kunne forstaa, at det er ganske umuligt at blive ved at sy om til dem, i Særdeleshed da de for længst er vokset deres Far langt over Hovedet. Her kommer selv den alderdygtigste Mor til kort.

Det er en Kendsgerning, at ikke alene Børnene i Dag mangler Tøj, men hele Danmarks Befolkning mangler Tøj. Nu har den højtærede Handelsminister gjort Rede for Forsyningssituationen i Henseende til Tekstilvarer og har meget kraftigt pointeret, at det først og fremmest er Mangelen paa